

TÉL

Most a Tél kopogtat,
szél zúzza a fákat,
hideg tél szavának
semmi sem vet gátat.

Kihalt lett az erdő,
kihalt lett a puszta,
hideg karjaival
már a tél ringatja.

Odalett a piros,
odalett a barna,
fehér liliom szín
már puhán takarja.

Óvja a hidegtől
megóvja a széltől,
ábrándos szép szavak
szólnak majd szívéből.

Ölelő karjai
ráfagynak a csendre,
így őrzi az álmat
tavaszt dideregve.

Szép tavaszi álmok,
nyári érlelések,
ősz hervadások,
téli ölelések!

Milyen szépek vagytok
mindegyiktek sorban!
Soha el nem hagytok,
ezért vagyunk jóban.